

Uticaj spoljašnje i unutrašnje motivacije na učenje

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 15 | Nivo: Filozofski Fakultet

У В О Д

●Мотивација

Сам израз мотивација потиче од латинске ријечи „moves, movere“ што значи: кретати се.

Мотивација је унутрашња покретачка сила која нас снабдијева покретачком снагом за остваривање циљева и задовољење потреба. Мотивација је неопходна за постизање успјеха како на личном плану тако и на било којој врсти пословног, спортског, умјетничког или било ког окружења. Веома је значајна у свим сферама дјелатности.

Оне унутрашње чиниоце који покрећу на активност, који је усмјеравају и њоме управљају - ради остварења одређених циљева - називамо мотивима. Мотиви су органски и психолошки чиниоци који покрећу или усмјеравају понашање човјека и то како његове поступке, тако и његово опажање, мишљење и учење.

обзиром на разноликост фактора који утићу на понашање, различите су и теорије мотивације. Ни једна од њих није потпуна, нити обухвата све аспекте. Али ако је научно заснована и објективна, свака од њих је корисна да детаљно прикаже дио којим се бави. Два основна приступа који повезују сличне теорије су: регулаторни приступ и сврховити приступ.□С

Регулаторни приступ наглашава хомеостазу, стање које организам покушава вратити након што га поремете ометајући унутрашњи подражаји, па зато ступа у акцију. Ослања се на физиолошки ниво функционисања, а своје корјене вуче из биолошке традиције очигледне код Дарвина. Са оваквим становиштем повезани су појмови: нагон, рефлекс, прилагодљивост организма, бихејвиоризам, као крајњи исход, који потпуно пориче улогу менталних процеса у одређивању понашања. Понашање тече од једног до другог подражаја и огледа се у : унутрашња потреба, нагон, активност, циљ, задовољење.

Сврховити приступ истиче важност понашања које је усмјерено ка циљу, бави се више когницијом него физиолошком регулацијом унутрашњих процеса. Потиче из филозофских гледишта о избору између добра и зла, а на основно питање зашто бирамо неко понашање испред осталих, одговара дас мо у стању предвидјети будућност и изабрати оно понашање које ће нас довести до циља који за нас има највећу подстицајну вриједност.

Ово су екстремни ставови који се ипак често испреплићу и надопуњавају.

„ Под мотивацијом подразумевамо процес свјесног покретања и усмјеравања активности човјека ради постизања одређеног циља“ Сваки процес мотивације почиње са одређеним потребама и завршава се након њиховог задовољења. Међутим, стално задовољавање потреба може стимулисати човјека да претерано стиче повјерење у себе, и тада практично мотиви доминирају над њиме и почињу управљати њиме. Уколико је мотивација прејака особа изгара од жеље да нешто постигне и почиње сама себи да ствара велики притисак који је спутава у успјеху. Често се дешава и обрнуто – неуспјех у задовољењу мотива може да разочара човјека, да губи повјерење у самога себе, пасивизира се, постаје немоћан и на крају се предаје стихији.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com